

Svensk Kärnbränslehantering AB
Box 5864
102 40 STOCKHOLM

Tidigt samråd och fråga om betydande miljöpåverkan enligt 6 kap. 4 § miljöbalken (1998:808) inför tillståndsprövning enligt miljöbalken och lagen (1984:3) om kärnteknisk verksamhet avseende eventuell inkapslingsanläggning för använt kärnbränsle vid CLAB, Oskarshamns kommun.

LÄNSSTYRELSENS BESLUT

Länsstyrelsen beslutar, enligt 6 kap. 4 § miljöbalken, att verksamheten avseende en eventuell inkapslingsanläggning för använt kärnbränsle i anslutning till CLAB på Simpevarpshalvön, Oskarshamns kommun, kan antas medföra betydande miljöpåverkan.

Vid detta avgörande har länsstyrelsen utgått från bestämmelserna i förordningen (1998:905) om miljökonsekvensbeskrivningar med tillhörande bilaga 1, i vilken verksamheten klassificeras med SNI-kod 90.004-4 (anläggning för hantering, bearbetning, lagring eller slutförvaring av använt kärnbränsle, kärnavfall eller annat radioaktivt avfall enligt lagen (1984:3) om kärnteknisk verksamhet eller strålskyddslagen (1988:220)).

Detta beslut får inte överklagas.

UPPLYSNINGAR

Länsstyrelsen erinrar om att utökat samråd med miljökonsekvensbedömning enligt 6 kap. 5 § miljöbalken (1998:808) ska hållas av den som avser att bedriva verksamheten. Sådant utökat samråd ska hållas med övriga statliga myndigheter, de kommuner, den allmänhet och de organisationer som kan antas bli berörda. Samrådet ska genomföras innan ansökan om tillstånd jämte miljökonsekvensbeskrivning ges in för prövning.

REDOGÖRELSE FÖR ÄRENDET

Med utgångspunkt i vad som är föreskrivet enligt 6 kap. 4 § miljöbalken har Svensk Kärnbränslehantering AB, SKB, genomfört tidigt samråd bland annat enligt följande.

SKB:s anmälan om tidigt samråd med samrådsunderlag inkom till länsstyrelsen den 20 februari 2003.

Samrådsmöte med särskilt berörda och länsstyrelsen har ägt rum den 8 mars 2003 på SKB:s kapsellaboratorium i Oskarshamn. Inbjudan till samrådet har dels skickats till boende inom en omkrets på ca 3 km från Simpevarp samt boende längs vägen mellan Simpevarp och Figeholm – totalt ca 125 hushåll, dels annonserats i ortspressen den 22 februari och den 3 mars 2003. Samrådsredogörelsen inkom till länsstyrelsen den 28 april 2003. Samrådsunderlaget har sänts till Oskarshamns kommun, Naturvårdsverket, Statens Kärnkraftinspektion (SKI) och Statens Strålskyddsinstitut (SSI) för yttrande.

Inkomna yttranden har sänts till SKB för kännedom och ev. synpunkter.

YTTRANDEN

Oskarshamns kommun har anfört bl.a. följande:

Uppförande av kärntekniska anläggningar ska enligt miljöbalken alltid omfattas av utökat samråd. Trots detta har det för kommunen varit viktigt att det tidiga samrådet genomförts med hög ambition så som gjorts med de särskilt berörda i Misterhultsområdet.

SKB:s huvudalternativ är att förlägga inkapslingsanläggningen i direkt anslutning till CLAB i Simpevarp. Detta gäller även om slutförvaret lokaliseras till någon annan kommun än Oskarshamns kommun.

En inkapslingsanläggning är en del i ett slutförvarssystem för använt kärnbränsle. Det utökade samrådet för båda anläggningarna behöver samordnas. Frågorna som framförts vid det tidiga samrådet visar tydligt på att det är systemet som helhet som allmänheten önskar påverka.

När länsstyrelsen fattat sitt beslut om utökat samråd är det tidiga samrådet avslutat. Kommunen önskar att SKB börjar det utökade samrådet snarast därefter så att det blir kontinuitet i processen. Utgångsläget för kommunen är att samrådet enligt miljöbalken ska gälla ett slutförvarssystem varför inkapslingsanläggningen fortsättningsvis behandlas som en del i detta system.

Det är värt att notera att föreslagen inkapslingsanläggning har planerad byggstart år 2007. Då pågår granskningen av en ansökan för ett slutförvar. Tillståndsbeslut enligt miljöbalken och kärntekniklagen för slutförvaret är planerat till årsskiftet 2008/2009.

Byggandet av inkapslingsanläggningen påbörjas således innan en plats för slutförvaret är godkänd. Förhållandet var känt när kommunfullmäktige i mars 2002 beslutade tillåta SKB att påbörja platsundersökningar i kommunen. Villkor 8 formulerades med hänsyn till detta:

Under det inledande platsundersökningsskedet vill kommunen ha besked av myndigheterna om det är möjligt att till kommunfullmäktiges vetobeslut (enligt 17 kap. miljöbalken) om en inkapslingsanläggning foga följande villkor: Oskarshamns kommun kommer att säga ja till en inkapslingsanläggning endast under förutsättning att den tas i aktiv drift först när myndigheterna och regeringen godkänt lokaliseringen av slutförvaret.

Kommunen vill också påpeka vikten av att samrådet om alternativ enligt miljöbalken inte begränsas. Regeringen förutsätter i sitt beslut nr 22, 2001-11-01, ”att frågor om vilka alternativ som ska redovisas i miljökonsekvensbeskrivningen blir föremål för ingående överväganden i samband med det föreskrivna samrådet”. Kommunen delar denna ståndpunkt.

Kommunen vill också fästa länsstyrelsens uppmärksamhet på övriga villkor som fullmäktige antagit i samband med sitt beslut. Särskilt villkor 11 och 12 berör underlaget för en miljökonsekvensbeskrivning. Fullmäktiges beslut och beslutsunderlag bifogas detta yttrande.

Utgångspunkten för Oskarshamns kommun i kommande diskussioner är våra goda erfarenheter från MKB-forum och de villkor som kommunfullmäktige i Oskarshamn ställt.

SKI har anfört bl.a. följande:

SKI anser att det tidiga samrådet enligt miljöbalken (1998:808) för en inkapslingsanläggning för använt kärnbränsle i Oskarshamns kommun, dels genom anmälan till länsstyrelsen i Kalmar län och dels genom det möte som hölls den 8 mars 2003 med de enskilt särskilt berörda, uppfyller de krav som anges i 6 kapitlet miljöbalken.

SKI anser vidare att den samrådsredogörelse Svensk Kärnbränslehantering AB lämnat till länsstyrelsen i Kalmar län är tillräckligt underlag för länsstyrelsens beslut om betydande miljöpåverkan enligt 6 kap. 4 § miljöbalken.

SKI har även lämnat några synpunkter som bör beaktas i framtagandet av den miljökonsekvensbeskrivning som ska ingå i ansökan om uppförande av en inkapslingsanläggning för använt kärnbränsle enligt såväl lagen om kärnteknisk verksamhet som miljöbalken;

- Det utökade samrådet bör ske i ett gemensamt förfarande som omfattar både MKB enligt miljöbalken och MKB enligt kärntekniklagen. SKI ser ingen anledning att driva två MKB-förfaranden med två olika dokument som resultat. Det är snarare viktigt att ett samlat underlag finns för de prövningar som ska ske. Det måste även enligt SKI:s mening säkerställas att det slutliga MKB-dokumentet i tillräcklig omfattning redovisar säkerhetsfrågor.
- SKB:s val av plats för inkapslingsanläggningen är en lokalisering intill CLAB på Simpevarpsområdet i Oskarshamns kommun. Alternativ lokalisering är intill ett eventuellt framtida slutförvar i Forsmark. Detta kommer att innebära att det pågår parallella utredningar och samråd i två kommuner samtidigt (Oskarshamns och Östhammars kommun). Parallellt med samråden om inkapslingsanläggningen pågår även en samrådsprocess rörande ett eventuellt framtida slutförvar för använt kärnbränsle i dessa båda kommuner. SKI menar att det är viktigt att så mycket som möjligt av den information som rör de olika samrådsprocesserna samordnas när SKB:s samrådspartner. Detta för att inte överbelasta de inblandade aktörerna med information och möten.
- SKI framhåller att man under det utökade samrådet bör klargöra och diskutera vilka andra tillstånd SKB kommer att behöva för att kunna ta inkapslingsanläggningen i

drift. Detta gäller exempelvis slutförvaret samt hur transporter bör genomföras. Detta är också i överensstämmelse med 16 kap. 7 § miljöbalken där det står att hänsyn skall tas till andra verksamheter eller särskilda anläggningar som kan antas bli behövliga för att den sökta verksamheten skall kunna utnyttjas på ett ändamålsenligt sätt.

- SKI har vid upprepade tillfällen uttryckt sitt stöd för att det är KBS-3 metoden som är det lämpligaste systemvalet för SKB:s pågående lokaliseringsstudier. SKI står fast vid denna ståndpunkt.
- SKB har tydligt uttalat att det är fortsatt förvaring i CLAB som utgör nollalternativ i enlighet med miljöbalkens krav. SKI delar denna uppfattning. Det är enligt SKI:s uppfattning samtidigt klart att ett sådant alternativ inte är realistiskt, varken med tanke på möjliga konsekvenser på lång sikt eller med tanke på att ett sådant förfarande strider mot principen att inte överföra bördor på kommande generationer. Å andra sidan är en förlängd lagring i CLAB, enligt SKI:s mening, det rimligaste alternativet på kort sikt om en inkapslingsanläggning inte kommer till stånd.

SSI har anfört bl.a. följande:

Enligt SSI har SKB uppfyllt miljöbalkens regler om tidigt samråd (6 kap. 4§).

Enligt SKB är huvudalternativet för lokaliseringen av inkapslingsanläggningen att detta sker intill CLAB. Andra tänkbara lokaliseringar anger SKB vara dels vid det framtida slutförvaret, dels vid någon annan befintlig kärnteknisk anläggning. Detta anser SSI vara en rimlig avgränsning av tänkbara lokaliseringar.

En MKB ska enligt miljöbalken möjliggöra en samlad bedömning av effekterna på människors hälsa och miljön. Ett viktigt instrument för att möjliggöra en sådan bedömning är bl.a. att frågan om alternativa lokaliseringar, utformningar samt nollalternativ blir belysta (6 kap. 7 §, miljöbalken). Vidare ska en MKB belysa konsekvenserna av beslut om en verksamhet sammantaget med andra verksamheter (dvs. hela systemet ska omfattas).

SKB:s samrådsredogörelse ger dock intrycket av att bolaget avser att göra separata MKB för Oskarshamn respektive Forsmark. Man skriver att: ”Lokaliseringen av inkapslingsanläggningen intill CLAB utgör SKB:s huvudalternativ. Alternativ lokalisering intill slutförvaret i Forsmark kommer att studeras i samband med slutförvarsärendet i Forsmark.”

Enligt SSI:s tolkning av miljöbalkens krav på MKB bör i en samlad MKB-redovisning för en inkapslingsanläggning framgå olika tänkbara lokaliseringar, utformningar och konsekvenser av att ingenting görs (noll-alternativet), sammantaget med utformningen och lokaliseringen av resten av slutförvarssystemet. Enligt SSI är detta en fråga som länsstyrelsen bör beakta inför beslutet om utökat samråd.

I övrigt ska MKB-redovisningen vara av den omfattningen att den täcker in de frågor som ska beaktas enligt miljöbalken, kärntekniklagen och strålskyddslagen. För strålskyddslagens del avser det således miljöpåverkan genom utsläpp av radioaktiva ämnen, stråldoser till allmänheten och vilka åtgärder som planeras för att skadliga verkningar ska undvikas, minskas eller avhjälpas.

SKB:s FÖRSLAG

SKB:s samlade redovisning samt inkomna synpunkter från de berörda närboende liksom SKB:s svar på de frågor som ställts under samrådsskedet finns redovisade i samrådsredogörelsen.

Av underlagsmaterialet för det tidiga samrådet framgår att den föreslagna verksamheten utgör en del av systemet för slutförvaring av använt kärnbränsle enligt KBS-3-metoden. Det innebär att kärnavfallet kapslas in i en kopparkapsel med en insats av gjutjärn. Efter förslutning placeras kapslarna på c:a 500 m djup i berggrunden.

SKB har utrett och jämfört olika alternativ för lokalisering av inkapslingsanläggningen och föreslår som huvudalternativ att anläggningen ska byggas i anslutning till CLAB. Andra alternativ är att placera anläggningen vid slutförvaret eller vid en befintlig kärnteknisk anläggning.

ALLMÄNNA UTGÅNGSPUNKTER FÖR LÄNSSTYRELSENS ÖVERVÄGANDEN

Av 1, 2 och 5 §§ lagen (1984:3) om kärnteknisk verksamhet tillsammans med förordningen (1984:14) om kärnteknisk verksamhet framgår att det planerade slutförvaret för använt kärnbränsle och kärnavfall, i vilket inkapslingsanläggningen ingår som en del av systemet, fordrar regeringens tillstånd enligt kärntekniklagen. Av 24 § kärnteknikförordningen framgår att prövningen ska inledas med att Statens kärnkraftinspektion bereder ärendet och avger sitt yttrande till regeringen.

Av 17 kap. 1 § sjätte punkten miljöbalken framgår att regeringen även ska pröva tillåtligheten (inklusive lokaliseringen) enligt miljöbalken av verksamheten. Av 21 kap. 7 § första stycket miljöbalken följer att Miljödomstolen ska bereda ärendet och avge sitt yttrande till regeringen före regeringens prövning samt genomföra tillståndsprövningen i övrigt, vilken får avse prövning av frågor om verksamhetens närmare utformning, utsläppsvillkor m.m.

Av bilagan till förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd framgår att ”anläggning för hantering, bearbetning, lagring eller slutförvaring av använt kärnbränsle, kärnavfall eller annat radioaktivt avfall enligt lagen (1984:3) om kärnteknisk verksamhet eller strålskyddslagen (1988:220)” – med SNI-kod 90.004-4 – är tillståndspliktig enligt 9 kap. miljöbalken. Bilagan anger prövningsnivå A, som enligt 6 § första stycket samma förordning innebär att tillståndsfrågan ska prövas av Miljödomstolen.

Det kan i detta sammanhang noteras att Statens strålskyddsinstitut, enligt 14 § strålskyddsförordningen (1988:293) prövar frågor om villkor enligt 27 § strålskyddslagen i fråga om kärnteknisk verksamhet.

SÄRSKILDA KRAV PÅ TIDIGT SAMRÅD

Enligt 6 kap. 4 – 6 §§ miljöbalken gäller att sökanden ska ha samråd med berörda ”i god tid” och ”i behövlig omfattning” innan en ansökan med tillhörande miljökonsekvensbeskrivning upprättas. Samrådet ska inledas med att sökanden bjuder in länsstyrelsen och ”enskilda som kan antas bli särskilt berörda” till tidigt samråd.

Enligt propositionen 1997/98:45 (del 2 sid. 57) avses med enskilda som kan antas bli särskilt berörda ”framför allt närboende och andra som kommer att bli berörda, i många fall kommer dessa också att vara sakägare”. Av propositionen framgår också att ”enskilda som kan antas bli särskilt berörda omfattar inte en bredare allmänhet”.

Kriterierna för tidigt samråd finns angivna i 6 kap. 4 § miljöbalken. Enligt dessa bestämmelser ska länsstyrelsen och enskilda som kan antas bli särskilt berörda, före det tidiga samrådet, ha tillgång till uppgifter, i tillräcklig omfattning, om verksamhetens lokalisering, omfattning och utformning samt dess förutsedda miljöpåverkan. Propositionen 1997/98:45 (del 2 sid. 58) anger att ”preliminära planer och beräkningar får utgöra underlag för samrådet”. För att mottagarna skulle hinna ta del av underlaget inför tidigt samråd kan det vara lämpligt att materialet hålls tillgängligt minst tre veckor innan samråd, t.ex. genom utskick eller genom annons i ortstidningarna.

Vid samrådet förutsätts sökanden registrera och i den fortsatta utredningen beakta de frågor, synpunkter och övriga uppgifter som framkommer. Sökanden bör bland annat dokumentera hur, när och med vilka samråd har skett samt även vad som framkommit. Av redovisningen bör det även framgå hur inbjudan och förmedlande av information har skett samt i vad mån de berörda har givits rimlig tid att komma in med synpunkter. Denna dokumentation bör ingå i den samlade redovisning (samrådsredogörelse) av det tidiga samrådet som bör ges in till länsstyrelsen.

Efter det tidiga samrådet ska länsstyrelsen, efter initiativ från sökanden, besluta i fråga om den planerade verksamheten kan antas medföra betydande miljöpåverkan (6 kap. 4 § tredje stycket miljöbalken). Samrådsredogörelsen från sökanden utgör då underlag för länsstyrelsens beslut.

Enligt förordningen om miljökonsekvensbeskrivningar med tillhörande bilaga 1 (”förteckning enligt 3 § första stycket förordningen (1998:905) om miljökonsekvensbeskrivningar över verksamheter som alltid ska antas medföra betydande miljöpåverkan”) samt klassificeringen av verksamheten enligt SNI-kod 90.004-4 ska det dock alltid antas att en inkapslingsanläggning för använt kärnbränsle kan medföra en betydande miljöpåverkan. Länsstyrelsen behöver därför inte bedöma den frågan när det tidiga samrådet avslutas. Däremot ska länsstyrelsen bedöma om det tidiga samrådet har genomförts på ett föreskrivet sätt. Länsstyrelsens beslut bör därför innehålla en värdering av innehållet i och genomförandet av det tidiga

samrådet som återges i samrådsredogörelsen mot bakgrund av de krav som ställs i 6 kap. 4 § miljöbalken.

Innan länsstyrelsen fattar sitt beslut om betydande miljöpåverkan ska yttrande i frågan begäras in från tillsynsmyndigheten i de fall denna inte är länsstyrelsen (6 kap. 4 § tredje stycket miljöbalken). Med ”tillsynsmyndigheten” avses här tillsynsmyndigheten enligt miljöbalken. Detta framgår av 26 kap. 3 § miljöbalken och 4 – 5 §§ förordningen [1998:900] om tillsyn enligt miljöbalken. – Det kan här noteras att Länsstyrelsen i Kalmar län själv är tillsynsmyndighet enligt miljöbalken för den kategori av verksamhet (inkapslingsanläggning för använt kärnbränsle) som det nu är fråga om.

Samråd enligt 6 kap. miljöbalken sker samordnat, med syfte att det ska upprättas en gemensam miljökonsekvensbeskrivning för prövningar enligt miljöbalken och lagen om kärnteknisk verksamhet samt fastställande av villkor enligt strålskyddslagen. Länsstyrelsen har därför funnit det lämpligt att även inhämtar yttrande från Statens kärnkraftinspektion och Statens strålskyddsinstitut, i egenskap av tillsynsmyndigheter enligt lagen om kärnteknisk verksamhet respektive strålskyddslagen.

I samband med beslutet, som innebär att betydande miljöpåverkan kan antas, får länsstyrelsen (enl. 6 kap. 7 § andra stycket miljöbalken) ställa krav på att även ”andra jämförbara sätt att nå samma syfte” ska redovisas när alternativa utformningar redovisas i miljökonsekvensbeskrivningen.

Om verksamheten kan antas medföra en betydande miljöpåverkan i annat land ska länsstyrelsen underrätta Naturvårdsverket om detta, enligt 6 § förordningen om miljökonsekvensbeskrivningar.

Sammanfattningsvis kan det konstateras att länsstyrelsens beslut sätter punkt för det tidiga samrådet och att klassificeringen ”betydande miljöpåverkan” leder till att sökanden kan inleda utökat samråd med miljökonsekvensbedömning.

LÄNSSTYRELSENS BEDÖMNING

Tidigt samråd

Med hänsyn till vad som angivits ovan under rubrikerna ”Allmänna utgångspunkter för länsstyrelsens överväganden” och ”Särskilda krav på tidigt samråd” finner länsstyrelsen att SKB i tillräcklig omfattning och i överensstämmelse med bestämmelserna i 6 kap. 4 § miljöbalken har genomfört tidigt samråd avseende en eventuell inkapslingsanläggning för använt kärnbränsle på Simpevarpsområdet i Oskarshamns kommun.

Betydande miljöpåverkan

Länsstyrelsen finner att den föreslagna verksamheten motsvaras av SNI-kod 90.004-4 – ”anläggning för hantering, bearbetning, lagring eller slutförvaring av använt kärnbränsle, kärnavfall eller annat radioaktivt avfall enligt lagen (1984:3)

om kärnteknisk verksamhet eller strålskyddslagen (1988:220) – enligt bilaga till förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd.

Denna klassificering leder, enligt bestämmelserna i förordningen om miljökonsekvensbeskrivningar, till att verksamheten ska antas kunna medföra betydande miljöpåverkan enligt 6 kap. 4 § tredje stycket miljöbalken.

Länsstyrelsen bedömer även att det nu inte kan uteslutas att verksamheten kan antas medföra en betydande miljöpåverkan i annat land, vilket innebär att Naturvårdsverket ska underrättas enligt 6 § förordningen om miljökonsekvensbeskrivningar. Underrättelse sker genom att en kopia av detta beslut tillställs Naturvårdsverket.

Utökad samråd

Utökad samråd ska enligt 6 kap. 5 § genomföras med ett förfarande med miljökonsekvensbedömning. Vid detta förfarande ska SKB samråda med ”övriga statliga myndigheter, de kommuner, den allmänhet och de organisationer som kan antas bli berörda”. Samrådet ska vidare avse verksamhetens eller åtgärdens lokalisering, omfattning, utformning och miljöpåverkan samt innehåll och utformning av miljökonsekvensbeskrivningen. SKB har föreslagit att i samråd med länsstyrelsen, kommunen och övriga tillsynsmyndigheter upprätta en avgränsningsrapport som kommer att utgöra underlag för det utökade samrådet.

Miljökonsekvensbeskrivning

En inkapslingsanläggning för använt kärnbränsle fordrar tillstånd både enligt lagen om kärnteknisk verksamhet och miljöbalken. I ansökningarna om tillstånd ska en miljökonsekvensbeskrivning (MKB) ingå. Detta framgår av bestämmelserna i 5 b § tredje stycket lagen om kärnteknisk verksamhet respektive 6 kap. 1 § miljöbalken. Kraven på innehållet i en MKB och hur en sådan tas fram genom samråd med berörda myndigheter, organisationer, sakägare och allmänhet regleras i båda fallen av bestämmelserna i 6 kap. miljöbalken. Det principiella kravet på en MKB är alltså detsamma både för ansökan om tillstånd enligt lagen om kärnteknisk verksamhet och ansökan om tillstånd enligt miljöbalken. Med hänsyn till detta gemensamma krav bör sökanden enligt länsstyrelsens mening lämna en gemensam MKB som upprättats genom samordnade samråd. MKB:n skall utarbetas i enlighet med 6 kap. 7 § miljöbalken. Både direkta och indirekta konsekvenser av verksamheten bör belysas. Verksamhetens inverkan på människor och miljö bör beskrivas i ett livscykelperspektiv. Det är i detta sammanhang av intresse att belysa dessa frågor med beaktande av hela kärnbränslecykeln inklusive den framtida avvecklingen av anläggningen.

MKB-redovisningen bör vidare vara av den omfattningen att den täcker in de frågor som ska beaktas enligt såväl miljöbalken som kärntekniklagen och strålskyddslagen, vilket innebär att även säkerhetsfrågor beaktas.

Fråga om alternativredovisning i miljökonsekvensbeskrivningen

En MKB ska, enligt bestämmelserna i 6 kap. 7 § första stycket miljöbalken, bland annat innehålla en redovisning med avseende på konsekvenserna av alternativa platser och alternativa utformningar (inklusive ett s.k. nollalternativ, som innebär att anläggningen inte kommer till stånd). Likaså ska valet av plats motiveras.

SKB har som huvudalternativ för slutligt omhändertagande av det använda kärnbränslet från det svenska kärnkraftsprogrammet föreslagit ett geologiskt djupförvar enligt KBS-3-metoden. En inkapslingsanläggning utgör en del av denna systemlösning. Detta innebär att inkapslingsanläggning kan komma till stånd endast under förutsättning att ett djupförvar enligt KBS-3-metoden kan genomföras och omvänt – ett djupförvar av använt kärnbränsle kan inte utföras utan att en inkapslingsanläggning kommer till stånd. Detta ställer höga krav på att en MKB för inkapslingsanläggningen inte enbart beskriver konsekvenserna av anläggningen som sådan, utan att hela djupförvarssystemet ingår i beskrivningen. Detta leder också till att fråga om alternativa utformningar, inklusive nollalternativet, måste omfatta hela djupförvarssystemet, inte enbart inkapslingsanläggningen. Länsstyrelsen hänvisar i detta avseende till beslutet 2003-01-10 (dnr 551-6359-01) om att ett eventuellt djupförvar för använt kärnbränsle vid Simpevarp kan antas medföra betydande miljöpåverkan.

Inkapslingsanläggningen kan komma att lokaliseras till en annan plats än övriga delar av djupförvarssystemet. Detta ställer krav på en separat prövning enligt miljöbalken av respektive anläggning i detta system. Lokaliseringen av inkapslingsanläggningen måste därför bli föremål för särskilda överväganden och motiv. SKB har i sitt underlag angett att en alternativ lokalisering intill slutförvaret i Forsmark kommer att studeras i samband med slutförvarsärendet i Forsmark. MKB:n utgör ett viktigt beslutsunderlag vid tillståndsprövningen av verksamheten vilket förutsätter att de olika lokaliseringarna i allt väsentligt beskrivs i MKB:n. Resultaten från de olika studerade lokaliseringalternativen ska därför enligt länsstyrelsens mening utgöra det samlade underlag som ska ingå i en MKB.

Ulf Färnhök

Sven Andersson

SÄNDLISTA

Kopia som en underrättelse enligt 6 § förordningen om miljökonsekvensbeskrivningar till Naturvårdsverket

Kopia för kännedom till

Kommunstyrelsen i Oskarshamns kommun

Miljö- och hälsoskyddsnämnden i Oskarshamns kommun

Boverket

Naturvårdsverket

Statens kärnkraftinspektion

Statens strålskyddsinstitut

KASAM

Länsstyrelsen i Uppsala län

Internt

Lhövd, ulfa, svand, stsv, inwi, roen, anen